

DECIZIE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de lichidatorul ÎM „Plimed-VG” SRL (în proces de faliment), Vasiliev Ruslan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎS „Servicii Pază” a MAI către ÎM „Plimed-VG” SRL cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 06 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit cererea de apel depusă de lichidatorul ÎM „Plimed-VG” SRL (în proces de faliment), Vasiliev Ruslan, împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă,

a c o n s t a t a t :

La 11 iulie 2019, ÎS „Servicii Pază” a MAI a înaintat o cerere de chemare în judecată către ÎM „Plimed-VG” SRL cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de ÎS „Servicii Pază” a MAI către ÎM „Plimed-VG” SRL cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată. S-a încasat din contul ÎM „Plimed-VG” SRL în beneficiul ÎS „Servicii Pază” a MAI datoria pentru serviciile de pază acordate conform contractului nr. 14-0400 în mărime de 11.822,12 lei, taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 354,6 lei și cheltuielile de judecată pentru eliberarea certificatului în mărime de 110 lei, iar în total 12.286,72 lei. În rest, cererea de chemare în judecată privind compensarea cheltuielilor de judecată s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 10 decembrie 2019, ÎM „Plimed-VG” SRL (în proces de faliment) a declarat apel asupra hotărârii instanței de fond.

Prin încheierea din 25 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de către ÎM „Plimed-VG” SRL (în proces de faliment). S-a comunicat părții apelante ÎM „Plimed-VG” SRL (în proces de faliment), despre necesitatea lichidării neajunsurilor statuate în prezenta încheiere și anume: prezentarea cererii de apel motivate, fiindu-i acordat pentru aceasta un termen de 10 zile, de la data recepționării încheierii. S-a explicat părții apelante că, în cazul în care nu va lichida neajunsurile menționate în termenul indicat, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate actele va fi restituită fără examinare.

Prin încheierea din 06 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit cererea de apel depusă de lichidatorul SRL “Plimed-VG” (în proces de faliment), Vasilev Ruslan, împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

La 03 august 2020, lichidatorul ÎM „Plimed-VG” SRL (în proces de faliment), Vasilev Ruslan, a declarat recurs asupra încheierii din 06 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu restituirea cauzei în instanța de apel la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs a indicat că încheierea instanței de apel urmează a fi casată, deoarece lichidatorul SRL “Plimed-VG” (în proces de faliment), Vasilev Ruslan, în cererea de apel depusă la 10 decembrie 2019, a indicat motivele și temeiurile casării hotărârii primei instanțe, respectiv, Curtea de Apel Chișinău urma să se expună asupra lor printr-o decizie.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în cererea de recurs și prevederile legale, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către lichidatorul SRL “Plimed-VG” (în proces de faliment), Vasilev Ruslan, este neîntemeiat și necesită a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea privind restituirea cererii de apel a fost pronunțată de Curtea de Apel Chișinău la 06 iulie 2020, fiind expediată spre cunoștință lichidatorului Vasilev Ruslan în aceeași zi (f.d. 57). Astfel, ținând cont de faptul că la materialele cauzei nu există înscrisuri care să certifice momentul recepționării acesteia, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 03 august 2020, Colegiul consideră că cererea de recurs a fost depusă în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că, prin încheierea din 25 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de către ÎM „Plimed-VG” SRL (în

proces de faliment). S-a comunicat părții apelante ÎM „Plimed-VG” SRL (în proces de faliment), despre necesitatea lichidării neajunsurilor statuate în prezenta încheiere și anume: prezentarea cererii de apel motivate, fiindu-i acordat pentru aceasta un termen de 10 zile, de la data recepționării încheierii. S-a explicat părții apelante că, în cazul în care nu va lichida neajunsurile menționate în termenul indicat, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate actele va fi restituită fără examinare.

Prin încheierea din 06 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit cererea de apel depusă de lichidatorul SRL “Plimed-VG” (în proces de faliment), Vasiliev Ruslan, împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

Colegiul nu poate reține argumentul lichidatorului Vasiliev Ruslan cu privire la faptul că aceasta ar fi formulat o cerere de apel în conformitate cu rigorile legii procesuale, iar instanța de apel a ignorat acest fapt, omițând să se expună asupra temeiurilor de casare a hotărârii primei instanțe.

În această ordine de idei, este de menționat că, potrivit cererii de apel din 10 decembrie 2019 (f.d. 28), lichidatorul Vasiliev Ruslan a indicat faptul că prima instanță a examinat cauza fără a-l cita în corespundere cu prevederile art. 104 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, indicând atât adresa lui juridică, cât și adresa electronică. Respectiv, apelantul a invocat motivul necitării sale drept temei de casare a hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Totodată, Colegiul atrage atenția asupra faptului că, potrivit pct. 7 din cererea de apel menționată, lichidatorul Vasiliev Ruslan a specificat că apelul motivat va fi depus după ce va lua cunoștință de hotărârea integrală, în conformitate cu prevederile art. 236 alin. (5) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel nu a fost în drept să examineze respectiva cerere de apel în fond, dat fiind faptul că apelantul și-a rezervat dreptul de a depune ulterior un apel desfășurat, în care să indice, eventual, și alte motive și temeiuri de casare a actului contestat.

Încheierea din 25 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care nu s-a dat curs cererii de apel declarate de către ÎM „Plimed-VG” SRL (în proces de faliment), a fost expediată lichidatorului Vasiliev Ruslan, la 27 martie 2020 (f.d. 40), prin poșta electronică, la adresa e-mail indicată de către acesta în antetul cererii de apel nemotivate, înregistrată la 10 decembrie 2019. În aceeași zi, lichidatorul Vasiliev Ruslan a confirmat recepționarea încheierii printr-un mesaj adresat Curții de Apel Chișinău (f.d. 41). Astfel, reieșind din materialele cauzei, este constatat cu certitudine faptul că lichidatorul Vasiliev Ruslan a cunoscut despre lăsarea fără curs a cererii de apel pe care a depus-o.

Mai mult, ținând cont de situația pandemică din întreaga lume și din Republica Moldova, inclusiv, prin încheierea din 09 iunie 2020, Curtea de Apel Chișinău a mai acordat un termen apelantului pentru înlăturarea neajunsurilor din cererea de apel, până la 24 iunie 2020. Această încheiere a fost expediată lichidatorului Vasiliev Ruslan la adresa lui juridică, însă trimiterea poștală a fost restituită în adresa instanței cu mențiunea „nereclamat”.

Reieșind din cele descrise mai sus, Colegiul consideră inacceptabilă afirmația recurentului cu privire la faptul că instanța de apel a omis să examineze apelul în fond, dat fiind faptul că acesta a indicat expres în cererea sa de apel că intenționează să își motiveze pretențiile printr-o cerere de apel motivată, iar odată fiind

recepționată încheierea Curții de Apel Chișinău prin care nu s-a dat curs cererii de apel și considerând că motivele expuse în apelul din 10 decembrie 2020 sunt suficiente, lichidatorul Vasiliev Ruslan urma să înștiințeze instanța de apel că renunță la dreptul său de a depune un apel motivat și susține ca apelul inițial să fie examinat în fond.

În așa mod, omiterea termenului acordat de către instanța de apel pentru înlăturarea neajunsurilor cererii de apel este interpretată de către Colegiu drept un comportament de rea-voință din partea recurentului, dat fiind faptul că a fost citat legal, i s-au comunicat actele de procedură, iar odată cu depunerea la 10 decembrie 2019 a cererii de apel, nu s-a interesat de soarta dosarului, nu și-a îndeplinit obligațiile procedurale, nu a manifestat diligență și nu a înlăturat neajunsurile cererii de apel, fiind obligat să se informeze de soarta dosarului și să întreprindă măsurile necesare în scopul de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță.

Este de menționat că, potrivit jurisprudenței CEDO, părților pe dosar le revine obligația de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție, însă, totodată, în conformitate cu principiile generale unanim recunoscute și normele dreptului internațional, instanța de judecată la fixarea termenului limită de înlăturare a neajunsurilor, precum și a celui de prezentare a părților în ședința de judecată urmează să țină cont de proporționalitatea raporturilor juridice legate de disponibilitatea părților și rolul judecătorului în procesul civil. Importanța acestui fapt este determinată de echilibrul care trebuie menținut între puterea pe care o deține partea și cea cu care este investită instanța prin lege, în scopul de a exclude orice aparență, iar aplicarea dispozițiilor legale să fie în așa fel, încât să evite aplicarea sancțiunilor procedurale, acolo unde este posibil.

La fel, Colegiul reține că actul judecătoresc de procedură implică cert obligația pozitivă a apelantului de a prezenta apelul motivat și a achita taxa de stat la depunerea cererii de apel, iar nerealizarea acestei sarcini procedurale denotă întrunirea în speță a temeiurilor legale pentru restituirea cererii de apel.

În conformitate cu prevederile art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie printr-o încheiere cererea, dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1).

În conformitate cu prevederile art. 368 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel, în termen de 10 zile de la repartizarea dosarului, dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Colegiul relevă că, potrivit art. 61 din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de

către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de lichidatorul ÎM „Plimed-VG” SRL (în proces de faliment), Vasiliev Ruslan, împotriva încheierii din 06 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit cererea de apel împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel este întemeiat și urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

Luând în considerație cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de lichidatorul ÎM „Plimed-VG” SRL (în proces de faliment), Vasiliev Ruslan.

Se menține încheierea din 06 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎS „Servicii Pază” a MAI către ÎM „Plimed-VG” SRL cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru